

Matka si staví vlastní chválu poukazováním na sebe

--	--

Každé dítě přichází na svět s čistým mozkem, který se sestavil pouze z genetického kódu matky a otce. Buňky jsou nedotčeny a připraveny nasávat nový obsah ze svého okolí. Mozek je nejplastičtější samoučící se systém na světě, nepracuje pouze s informacemi logické postaty, ale i s mnoha dalšími druhy informací jako emoce, pocity, zvuk, chuť, formy chování, nálady, teploty atd.

Aniž by si to člověk uvědomoval, nasává jeho mladý mozek vše, s čím přichází do styku. Má pro pozorování sestaveny vlastní mechanismy hodnocení a ty během dne, tak jak rosteme, stále využívá k učení se.

Dítě má pro zápisy v hladině emocí tři hodnotící složky, podle kterých vyhodnocuje vše, co v jeho okolí probíhá. 1. Jak jsem milován, 2. jak jsem přijímán, 3. jak je mi dáván najevo pocit důležitosti. Pokud toto rodiče nevědí, mohou i zdánlivě nevinnými praktikami, myšlenkami, dokonce i dobře myšlenými tahy působit na děti katastroficky.

Pracoval jsem s klientkou, která měla velké problémy v oblasti nadřazování se nad ostatní, stále poukazování na svoji hodnotu, dodržování pravidla absolutní bezchybnosti a pokud k nějaké chybě přece jen došlo, dokázala manipulativně vybruslit ze vše tak, že se ostatní cítili vinni jeden po druhém. K tomu byla přistižena, aniž by o tom věděla, že manipulovala své okolí k tomu, aby si uvědomilo, jak je dobrá a pochválilo ji. Ve výsledku ji 80% lidí nemělo rádo a po jejím odchodu si oddychlo. Aby ne. Kdo by taky chtěl být ve styku s osobou, která stále hledá pochválení a z jejíchž slov i skutků plyne „Podívejte se na mě, já jsem nejlepší“, „Chvalte mě přece, protože to potřebuji“. Jako malý psík pobíhající za vším štěkotem si vyžaduje pozornost a náklonnost.

Jak jí tato forma chování vznikla? Proč ji mozek vedl do projevů chování, které ve finále působily zcela kontraproduktivně k tomu, co skutečně chtěla a vyhledávala?

Abychom vše pochopili, musíme se podívat, s čím se jako maličká setkávala doma. Vyprávěla mi, že se pro každý kus chvály musela doprošovat a že stejně nakonec nikdy nepřišla. Tak se začala podbízet, aby si rodiče konečně všimli, že je dobrá a že vyniká. Podotkla, že byla vždy vedena k preciznosti a že její rodiče jí byli prezentováni jako inteligentní bohové, které je zapotřebí bezmezně následovat. Přitom ale nikdy nedošlo k jednoznačnému závěru, pokud dokázala něco dobře. Nikdy chvála nepřišla a od matky bylo navíc naznačováno, že ona to v jejím věku dokázala lépe a otec mumlával, že ke zlepšení je přece vždy místo.

Jaké nastavení si mozek uchopil z těchto situací? Podívejme se na její Emoční rovnice:

Své dovednosti musím před matkou obhajovat. Na mém smutku si matka staví sebechválu. Máma mě v situacích nepodpoří. Máma si na můj úkor mastí své vlastní ego. Máma si svůj pozitivní pocit staví na mém smutku. Máma si na chybách druhých staví svoji vlastní hodnotu. [Matka](#) hledá jakoukoliv chybu, aby mi ukázala na chybu. Rodiče ze sebe dělali bohy. Ke chvále nikdy nedošlo. Hladinu svých kvalit musím neustále udržovat. Dokonalost mě ochraňuje, aby do mě matka neryla. Má dokonalost kryje mé případné chyby.

Pokud nahrajete jednotlivé Emoční rovnice do našeho Emila, uvidíte přesně, proč se tato osoba chovala právě tak, jak se chovala.

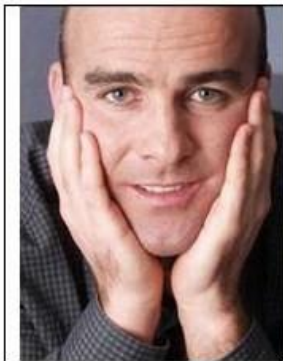
[Rodiče](#) pozor! Při výchově dbejte na rovnováhu mezi poučováním a chválením. Naučte se správně poukazovat na chyby, aby vaše [dětí](#) věděly, že jsou pro vás stále dost dobré a přitom z nich nevyrostli přechválení a sobečtí mazánci.

Přečtěte si také:

[Špatný vztah – špatná výchova](#)

[Nevychovávejte, co sami nejste](#)

Poslechněte si CD „[Naučte se základní principy výchovy dětí](#)“

© **Napsal ing. Aleš Kalina**

Kouč v oblasti osobního rozvoje

kalina@mujkouc.cz

www.mujvztah.cz

www.life-clinic.cz

www.mamdepku.cz

www.youtube.com/kalinaales

www.mujkouc.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na www stránky.